

ЕДНО ПРЕСТЬПНО ЦАРУВАНЕ

УВОД

Годината 1919, която отбеляза края на всеобщата война, отбеляза също с най-резки граници края на един период от българската политическа история, който се започна най-щастиливо в 1879 г. с възкръсването на българския народ за нов, свободен политически живот и се завърши най-трагично с пълния национален и държавен разгром на България. Този разгром се дължи на много и от различно естество причини, които, обаче, се намират в най-тясна връзка и зависимост помежду си. Едни от тези причини са били създадени от самите нас, били са резултат на нашата собствена национална воля, а други са възникнали и са се развили вън от нас и мимо нас. Но и някои от тези последните са могли да действуват и да окажат своето зловредно влияние върху съдбините на нашата страна пак чрез самите нас. Нашето към тях отношение е, което е обусловило в най-голяма степен отрицателното влияние, което те са оказали върху развитието на нашия национален живот.

В една страна, обаче, като нашата, с най-демократически нрави и с най-демократически политически институти, в това число едно най-напълно проведено всеобщо изборно право, една най-съвършена пропорционална изборна система, еднокамарна законодателна система и парламентарно управ-